

סיבות לעלות ארצה - מסקר עולי ארה"ב 2009 (Nefesh B'Nefesh)

כלכלה חברה הגשמת חלום שירות לאומי (צבא)	משפחה תרבות, אקלים, סביבה אני אוהב ישראל חינוך	בית היהודים, קיבוץ גלויות, ציונות להבטיח המשכיות (נגד התבוללות) הלכה, דת, רוחניות לתמוך ולתרום לישראל
--	---	--

דברים ג

(כג) וְאַתְּחַנֵּן אֶל יְקֹנֶק בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר: (כד) אֲדַנֶּי יְקֹנֶק אֶתְּהּ הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת עֲבָדְךָ אֶת גְּדֻלְךָ וְאֶת יְדֵךְ הַחֲזִקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכַגְבוּרְתְּךָ: (כה) אֶעֱבְרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הֵקֵר הַטּוֹב הִזָּה וְהַלְבָּנוֹן: (כו) וַיִּתְעַבֵּר [נתמלא חמה-רש"י] יְקֹנֶק בִּי לְמַעַנְכֶם [בשבילכם, אתם גרמתם לי-רש"י] וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֵּאמֶר יְקֹנֶק אֵלַי רַב לְךָ אֵל תּוֹסֵף דָּבָר אֵלַי עוֹד בְּדָבָר הִזָּה: (כז) עֲלֶה רֵאשׁ הַפְּסָקָה וְשֵׂא עֵינֶיךָ יְמָה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרְחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הִזָּה: (כח) וְצוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקָהוּ וְאִמְצָהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר לְפָנֶי הָעָם הִזָּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתְם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: (כט) וַנִּשָּׁב בְּגֵיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר: פ

דברים רבה (וילנא) פרשת וזאת הברכה פרשה יא סימן י

א"ר יוחנן עשר מיתות כתובות עליו על משה ואלו הן, ... מלמד שעד עשרה פעמים נגזר עליו שלא יכנס לא"י ועדיין לא נתחתם גזר דין הקשה עד שנגלה עליו בית דין הגדול [של הקב"ה], אמר לו גזירה היא מלפני שלא תעבור שנאי "כי לא תעבור את הירדן" ... וכיון שראה משה שנחתם עליו גזר דין גזר עליו תענית ועג עוגה קטנה ועמד בתוכה, ואמר איני זו מכאן עד שתבטל אותה גזירה, באותה שעה מה עשה משה לבש שק ונתעטף שק ונתפלש באפר ועמד בתפלה ובתחנונים לפני הקדוש ברוך הוא **עד שנזדעזעו שמים וארץ וסדרי בראשית** ואמרו [המלאכים] שמא הגיע צביונו של הקדוש ברוך הוא לחדש את עולמו? יצתה בת קול ואמרה: עדיין לא הגיע צביונו של הקדוש ברוך הוא לחדש את עולמו, ... מה עשה הקדוש ברוך הוא באותה שעה הכריז בכל שער ושער של רקיע ורקיע בכל ב"ד ובי"ד שלא יקבלו תפלתו של משה ולא יעלו אותה לפניו מפני שנחתם עליו גזר דין...

תלמוד בבלי סוטה יד:א

דרש רבי שמלאי: מפני מה נתאוה משה רבינו ליכנס לא"י? וכי לאכול מפריה הוא צריך? או לשבוע מטובה הוא צריך? אלא כך אמר משה: הרבה מצות נצטוו ישראל ואין מתקיימין אלא בא"י, אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו כולן על ידי; אמר לו הקדוש ברוך הוא: כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר, מעלה אני עליך כאילו עשיתם ...

מהרש"א חידושי אגדות מסכת סוטה דף יד עמוד א

וא"ל הקדוש ברוך הוא כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר מעלה אני כו'. יש לפרש זאת התשובה בהאי קרא ויאמר ה' אלי רב לך גוי' דהיינו רב טוב הצפון לצדיקים לעוה"ב כמ"ש במדרשות. ומיהו קשה דהיאך קאמר שהיה מבקש לקיים המצות כדי לקבל שכר עליהן הא אמרינן אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס וי"ל דהיינו במצוה שנתחייב בה כבר אבל הכא שעדיין לא בא לא"י ששם חיובה והקב"ה לא רצה שיהיה חייב בהו שפיר מצי לבקש משום קבול שכרן ודו"ק:

תלמוד בבלי סוטה יג:ב

קשו קראי אהדדי, כתיב: + שמות יג+ ויקח משה את עצמות יוסף עמו, וכתיב: + יהושע כד+ ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל וגו'! א"ר חמא בר' חנינא: כל העושה דבר ולא גמרו ובא אחר וגמרו, מעלה עליו הכתוב על שגמרו כאילו עשאו.

רבינו בחיי דברים פרק ג פסוק כד

אתה החלות לתת תורה על ידי ואין עיקר התורה אלא בארץ, והמתחיל במצוה אומרים לו גמור, אם כן: אעברה ואראה, כך פירש מורי הרב הגדול ר"ש נר"ו.

אור החיים דברים ג

עוד יתבאר על דרך אומרם ז"ל (במד"ר פי"ט) כי הגואל המקווה לעם המקוים הוא משה עצמו, ובספר הזוהר (ח"ב משפטים ק"כ) גם כן רמזוה בפסוק "מה שהיה הוא שיהיה", והן הנביא משה ידע הדברים כי גלה ה' סודו אל עבדו נאמן ביתו שיבא זמן אחר שיעבור את הירדן אל הארץ וגומר, לזה דקדק בתפלתו כי מה ששואל הוא שיעבור עתה, והוא אומרו "אעברה נא" בזמן זה:

ר' שניאורסון, אור התורה, דברים חלק ו' דך ב'רא

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר בוי. הנה ענין בקשת משה שיכנסו הוא לארץ ויכנסו בני"י על ידו דוקא הוא שאז אם משה היה מכניסם ובונה הבהמ"ק לא היה נחרב הבהמ"ק לעולם והיה לו קיום נצחי ...

דברים א

(לז) גם בי התאנף יקנך בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם:

אור החיים דברים א

גם בי התאנף ה' בגללכם וגוי. קשה והלא לא מצינו שהתאנף ה' על משה בעון המרגלים, ורמב"ן פי' ואמר ועוד הוספתם להרע פעם אחרת עד שגרמתם להתאנף בי ע"כ, ואין דבריו נראים כי רואני שעדיין הוא מדבר בענין המרגלים שכן אמר הכתוב אחר זה וטפכם אשר אמרתם וגוי' עד סוף הפ' והוא מדבר בענין המרגלים ולמה הפסיק בתוך הענין בשלא כענין, ומה שהליץ הרב שרצה להזכיר יחד הנמנעים מעבור הארץ שהם היו גרמא לזה, לא ידעתי מה הנאה יש בזה: והנכון הוא על פי דבריהם ז"ל (תענית כ"ט א) שאמרו בפסוק (במדבר י"ד א') ויבכו העם בלילה וגוי' קבעו בכיה לדורות כי ליל תשעה באב היתה שבו נחרב הבית, ואמרו עוד (סוטה ט' א) שאם היה נכנס משה לארץ והיה בונה בית המקדש לא היה נחרב שאין אומה ולשון נוגעת בו, ואמרו עוד (מדרש תהלים עט) בפסוק מזמור לאסף אלהים באו גוים וגוי' וז"ל קינה מבעי ליה אלא על שהשליך חמתו על עצים ואבנים, מעתה אם היה נכנס משה לארץ והיה בונה בית המקדש ולהשליך חמתו עליו לא אפשר כנזכר ויחר אף ה' בשונאי ישראל ויהיה כליונס במקום חורבן הבית, לזה גזר ה' בגזרת המרגלים גם על משה שימות במדבר, והוא אומרו גם בי התאנף ה' בגללכם פירוש בגלגול דברים שלכם כי אם לא היה עון המרגלים והיו נכנסים אפשר שהיה נכנס משה עמם והגם שיבנה בית המקדש אין מיחוש כי לא נתגבר בחינת הרע והיו עומדים בצדקם בארץ, אלא מאמצעות עון מרגלים גברה יד רשעה וידע ה' כי לא יעמדו בצדק וצא ולמד משירת האזינו, ואם תאמר והלא רואני שמיתת משה היתה על מי מריבה, כבר כתבתי שם שאם משה היה מקדש שמו יתברך היו ישראל חוזרים לטהרתם שהיו בו קודם חטא המרגלים באמצעות קידוש ה' הגדול והיה ה' מתיר שבעת משה והיה נכנס לארץ ובונה בית המקדש מכון לשבתו עולמים:

~ היום ~

בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה א

... הקדוש ברוך הוא מביט בתורה, ובורא את העולם, והתורה אמרה בראשית ברא אלהים, ואין ראשית אלא תורה, היאך מה דאת אמר (משלי ח) ה' קנני ראשית דרכו.

רש"י בראשית פרק א פסוק א

בראשית ברא - אין המקרא הזה אומר אלא דרשני, כמו שדרשוהו רבותינו ז"ל בשביל התורה שנקראת (משלי ח כב) ראשית דרכו, ובשביל ישראל שנקראו (ירמיה ב ג) ראשית תבואתו.

אברבנאל, ישעיהו פרק ה

שלמות האומה הישראלית אי אפשר שיושג כי אם בארץ נבחרת ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה תמיד עיגיו בה ולכן צוה השם יתברך לאברהם שיצא מארצו ולישב בה והנביאים לא נבאו אלא בה ובשבילה והחכמים היו תמיד מתאווים לשבת בה כל ימי חיותם לפי שהיא היתה סגולת הארצות ארץ זבת חלב ודבש בדברים הגשמיים והנפשיים אוירה מחכים וכמו שזכר החבר למלך כוזר ...

ישעיהו פרק מ (א) נחמו נחמו עמי לאמר אלהיכם: (ב) דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יקנך כפלים בכל חטאתיה: ט

R. Hirsch, Haftoroth, p. 398

The Haphtora starts with an outlook of a bright future in which Israel's troubles and struggles will have come to an end because it has achieved its destiny. Jerusalem, the heart, the centre of Jewish national life, which was designated to be the place where the whole glory of the realization of God's Torah "was to be visible" in the paradise-like blissful state of life ...